

Nunta Mielului

Text biblic : Apocalipsa 19:1-8)

Versetul de aur

Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit. Apocalipsa 19:7

Introducere

O imagine figurativă majoră în toată cartea Apocalipsei este cea a „Babilonului” (Apoc 14: 8; 16:19; 17: 5; 18: 2, 10, 21. Ioan folosește imaginea Babilonului pentru a prezenta forțele care se opun voinței lui Dumnezeu și poporului său. Babilonului antic, atât de puternic în secolul al VI-lea BC., a fost nimeni pe scena mondială din secolul I BC. Literatura apocaliptică folosește frecvent imagini vii pentru a sublinia ceva important, iar imaginea Babilonului face exact asta. În viziunea lui Ioan, Babilonul simbolizează puterile lumesti care se opun lui Dumnezeu și poporului său. Înainte de pasajul de astăzi, Apocalipsa 18 schițează o lungă sărbătoare a căderii Babilonului, repetând acuzațiile împotriva acestuia. Acest text profetic garantează, prin extensie, căderea finală a tuturor regatelor și entităților care se opun lui Dumnezeu. Pasajul de astăzi ne duce la ceea ce se întâmplă după prăbușirea

Contextul lecției

I. Oamenii din Rai (Apocalipsa 19:1-3)

A. Laudă adusă Dumnezeului nostru (v 1)

Fraza următoare se referă la anunțul judecării și distrugerii Babilonului. Urletul unei mari mulțimi care vorbește la unison ne amintește de marea mulțime a celor răscumparați din viziunile anterioare ale camerei tronului din cer (Apoc 7: 9). Ceea ce urmează este o invocație familiară a acțiunii divine (Apocalipsa 7:10; 12:10) și atribute (slavă și putere; vezi și 4: 9-11; 5: 12-13; 7:11 –12). Lauda adusă Domnului ar putea servi drept model pentru propriile noastre practici de rugăciune, fie singuri, fie în închinarea comună. Și noi îl putem lăuda pe Dumnezeu pentru însușirile sale și modul în care El ne dă mântuirea. El merită toate laudele pentru toate acestea și încă mai mult.

B. Onoare adusă marelui Judecător (v2)

Vocea marelui cor continuă, concentrându-se asupra victoriei lui Dumnezeu asupra marii prostituate (Babilonul despre care unii comentatori cred că poate fi Guvernul Roman), așa cum se spune în Apocalipsa 18. Judecățile Lui asupra ei au fost adevărate și corecte. Dacă rămânem credincioși lui Dumnezeu, atunci El ne va mântui pentru totdeauna.

C Dreptatea va fi veșnică (v 3)

Marea mulțime de voci cerești strigă pentru a doua oară „Aleluia”. Ioan folosește această repetare pentru a aduce aminte că: Dumnezeu este cu adevărat învingător și, prin urmare, cu adevărat demn de lauda noastră!

II. Tronul lui Dumnezeu (Apocalipsa 19:4-5)

A. Închinarea continuă (v 4)

Împreună cu cei 24 de bătrâni mai erau și patru făpturi vii descrise în Ezechel 1:5-15, iar singurele cuvinte pe care le spuneau erau: Amin și Aleluia.

B. Porunca dată (v 5)

Se aude o voce, care nu se știe a cui este dar vocea are autoritate divină pentru a porunci

închinarea. În comparație cu celelalte locuri unde se vorbește de lauda Domnului, aici se spune „Lăudați pe Domnul Nostru”

III. O mulțime mare unită într-o singură voce (Apocalipsa 19:6-8)

A. O voce ca un glas de gloată multă, ca vuietul de ape, ca tunetele puternice (v6)

În acest verset este ultimul Aleluia în cartea Apocalipsa. Acest imperativ de a-Lăuda pe Dumnezeu este însoțit de un motiv pentru care să face acest lucru. Lucrurile pe care le face Dumnezeu sunt strânse în trei grupări: el creează, guvernează și răscumpără.

Textul nostru vorbește despre guvernarea lui Dumnezeu. El este : *omnipotent omniprezent și a tot știutor.*

B. O poruncă triplă (v7)

Cele trei comenzi pe care e avem în acest verset sunt: să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă, căci el împărățește.

C. Motivul laudei (v 7)

Acesta este momentul în care toată lucrarea lui Dumnezeu de-a lungul istoriei se îndreaptă spre concluzia sa măreață. Limbajul nunții pe care îl vedem aici nu era necunoscut celor care-l ascultau pe John. Profetii Vechiului Testament au folosit adesea căsătoria ca referință figurativă pentru a descrie relația dintre Dumnezeu și poporul său (Isaia 54: 5-7; Osea 2:19). Și Isus a descris împărăția cerurilor în termeni de căsătorie (Matei 22: 1-14; 25: 1-13).

O căsătorie necesită două părți: o mireasă și un mire. Mirele vizionat aici este Mielul. Diferite forme ale cuvântului miel apar de 35 de ori în Noul Testament, iar 29 dintre acestea sunt în cartea Apocalipsa. În 28 din cele 29 de cazuri, referința este la Isus. (Singura excepție este în Apocalipsa 13:11.)

Cartea Apocalipsei este plină de un limbaj figurativ; atunci când o imagine a unui lucru este utilizată pentru a exprima alta. Aceasta este marea provocare în interpretarea atât a pildelor lui Isus, cât și a cărții Apocalipsa în general. Utilizarea de către Ioan a imaginilor de nuntă vorbește despre relația dintre Dumnezeu și poporul său. Mireasa lui Hristos este biserica: sfinți sfințiți prin lucrarea Duhului Sfânt.

Vine vremea bucuriei! Ca o mireasă care așteaptă căsătorită, biserica așteaptă întoarcerea lui Hristos și sărbătoarea veșnică a căsătoriei dintre mireasă și mire.

CONCLUZII

Deoarece ceremonia va fi o amintire de durată - atât pentru frumusețea ei, cât și pentru scăpările ei - toată lumea se străduiește să se asigure că totul este „perfect”.

Ceremonia de nuntă dintre **Miel** și mireasa culminează cu salvarea miresei de puterea păcatului și a răului. Când Iisus, Mielul, își primește mireasa, biserica, va fi nunta nunților! Mirele și-a făcut partea, plătind prețul pentru păcat pe cruce. Dar mireasa are și ea rolul ei de făcut, având în vedere afirmația lui Ioan că „s-a pregătit” (Apoca 19: 7). Isus ne-a pregătit „veșminte de mântuire” și „haina neprihănirii Sale” (Isaia 61:10), dar trebuie noi să le îmbrăcăm.

Ce trebuie să memorăm: Căutați momente când puteți spune „Aleluia” în viața voastră.